

مقاله پژوهشی

ارزیابی اثر برنامه واکسیناسیون دام‌ها علیه تب مالت بر میزان بروز انسانی آن در استان همدان از سال ۱۳۸۱ لغاًیت ۱۳۸۷

Abbas Moradi*، **نوروز علی نوروزی****، **دکتر بیت الله طالبی*****، **دکتر حسین عرفانی******، **دکتر احمد کریمی*****
سید جلال بطحائی*، **علیرضا مرادی*******

دریافت: ۸۸/۵/۴ ، پذیرش: ۸۸/۱۰/۷

چکیده:

مقدمه و هدف: بیماری تب مالت یکی از مهم ترین بیماری‌های مشترک انسان و دام است که به عنوان یک تهدید بالقوه بهداشت عمومی محسوب می‌گردد. بروسلوز انسانی توسط یکی از چهار زیر گونه بروسلوا: ملی تن سیس، آبورتوس، سوئیس و کانیس ایجاد می‌شود که مخازن آنها به ترتیب شامل بزر، گوسفندها، گاو، خوک و سگ می‌باشند. یکی از سیاست‌های مهم در جهت کاهش میزان بروز انسانی تب مالت، واکسیناسیون دامهای جوان است. هدف از انجام این مطالعه ارزیابی رابطه بین درصد پوشش واکسیناسیون دامها (بره، بزغاله و گوساله‌های جوان) در میزان بروز انسانی تب مالت است.

روش کار: این مطالعه از نوع توصیفی - تحلیلی بوده که در آن اثرات واکسیناسیون دام‌ها علیه تب مالت بر میزان بروز بیماری انسانی بررسی شده است. داده‌های مورد نیاز برای محاسبه میزان بروز انسانی از مرکز بهداشت استان و داده‌های مورد نیاز SPSS10 جهت محاسبه نسبت پوشش اینمن سازی دام‌ها از اداره کل دامپزشکی استان اخذ گردید. داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS10 تجزیه و تحلیل شدند و با توجه به متفاوت بودن واحدهای اندازه گیری دو متغیر در این مطالعه از ضریب همبستگی پیرسون جهت تعیین ارتباط بین واکسیناسیون دام‌ها و میزان بروز انسانی تب مالت استفاده شد.

نتایج: با توجه به آمار و گزارشات سازمان دامپزشکی استان همدان پوشش واکسیناسیون تب مالت در گوسفندها و بز از ۱۷/۵٪ در سال ۸۱ به ۶۰٪ در سال ۸۷ رسیده است و طی همین مدت پوشش واکسیناسیون گاو و گوساله از ۵/۶٪ به ۳۸٪ افزایش یافته است، بر اساس گزارش مرکز بهداشت استان همدان، میزان بروز انسانی تب مالت در همین مدت از ۸۶ در یکصد هزار نفر در سال ۸۱ به ۴/۷ در یکصد هزار نفر در سال ۸۷ کاهش یافته است. ضریب همبستگی پیرسون بین واکسیناسیون دامی با میزان بروز انسانی تب مالت برای واکسیناسیون گوسفندها و بز $-0.38 = r$ و برای گوساله $-0.78 = r$ بدست آمد. در هر دو مورد یک ارتباط معکوس و ناقص بین درصد پوشش واکسیناسیون و میزان بروز بیماری در انسان وجود دارد.

نتیجه نهایی: با توجه به نتایج بدست آمده در این مطالعه، استراتژی واکسیناسیون دام‌های جوان علیه تب مالت در کاهش میزان انسانی بیماری مؤثر بوده است. موقفيت این استراتژی منوط به تداوم آن، افزایش درصد پوشش واکسیناسیون و همکاری و هماهنگی بیشتر بین سیستم‌های بهداشتی با ادارات کل دامپزشکی استان‌ها است.

کلید واژه‌ها: تب مالت / زئونوز / واکسیناسیون

* عضو هیأت علمی گروه پزشکی اجتماعی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان (a.moradi@umsha.ac.ir)

** کارشناس بهداشت عمومی مرکز بهداشت استان همدان

*** دکتری دامپزشکی اداره کل دامپزشکی استان همدان

**** دکتری حرفة ای پزشکی مرکز بهداشت استان همدان

***** کارشناس ارشد حشره شناسی مرکز بهداشت شهرستان بهار

بر اساس آمار منتشر شده جمعیت مخازن بیماری در ایران در سال ۱۳۷۹ به ترتیب : گوسفند ۵۳/۹۰۰/۰۰۰، رأس، بز ۱/۳۰۰/۰۰۰، گاو ۸/۰۴۷/۴۲۰، بوفالو ۴۷۴/۰۰۰ رأس و شتر ۱۷۵/۰۰۰ نفر بوده است. بروسلوز انسانی در بیشتر نقاط ایران به صورت آندمیک وجود دارد و یک مشکل اساسی بهداشت عمومی است که اقدامات کنترلی موثری در این زمینه صورت نگرفته است(۵).

کشورهای عربستان سعودی، ایران، فلسطین، سوریه، اردن و عمان دارای بالاترین میزان بروز تب مالت انسانی هستند(۶).

در بسیاری از کشورها برنامه های پیشگیری از بروسل ملی تن سیس در حیوانات، مبتنى بر واکسینه نمودن بزرگاله ها و بره های جوان (۳ تا ۶ ماه) با واکسن Rev-1 است. هر دوز واکسن ۱ Rev-1 حاوی 10^9 cfu است که به روش زیر جلدی تزریق می شود(۷).

در این استراتژی با فرض اینکه طول عمر باروری هر گوسفند یا بز به طور متوسط ۶-۵ سال است و واکسن Rev-1 نیز اینمی مدام عمر می دهد، ادامه برنامه ایمن سازی به طور گستردگی مدت ۵ تا ۷ سال منجر به ایمن شدن همه دام های منطقه و در نهایت حذف تب مالت در جمعیت بزها و گوسفندان می شود(۸).

مطالعات صورت گرفته در کشور یونان نشان داد اجرای برنامه واکسیناسیون دام ها علیه بروسلوز طی چند سال منجر به کاهش شیوع بیماری در مخازن حیوانی شد. به دنبال توقف برنامه واکسیناسیون و محدود شدن سیاست تست و کشتار دام های آلوده، یک افزایش چشمگیر در نسبت شیوع دامی و میزان بروز انسانی بیماری مشاهده شد(۹).

سازمان جهانی بهداشت واکسیناسیون دام ها را تنها روش مناسب برای کنترل عفونت بروسلوز دانسته که باید اولین گام در جهت حذف بیماری باشد(۱۰).

هدف این مطالعه بررسی تغییرات سالیانه در پوشش واکسیناسیون دام ها علیه تب مالت و میزان بروز انسانی بیماری و تعیین ارتباط و اثربخشی واکسیناسیون دام ها در کاهش میزان بروز انسانی بیماری است.

روش کار:

برای انجام این مطالعه توصیفی - تحلیلی داده های مورد نیاز به منظور محاسبه پوشش واکسیناسیون دامی به تفکیک سال و نوع دام (گوساله، گوسفند و بز) از اداره کل

مقدمه:

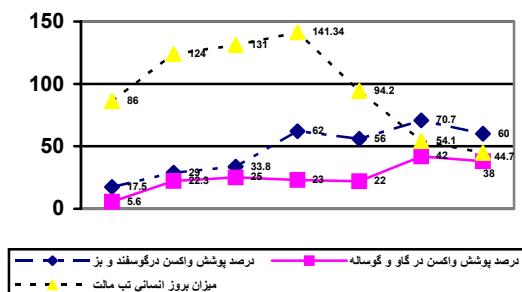
بروسلوزیس یک بیماری باکتریال و مشترک بین انسان و دام است که اهمیت جهانی دارد، عامل بیماری تب مالت یک کوکوباسیل کوچک، غیر متحرک گرم منفی درون سلولی است که طیف وسیعی از پستانداران شامل انسان، گاو، گوسفند، بز، خوک، جوندگان و پستانداران دریائی را مبتلا می کند، در بیشتر مواقع عامل بیماری دستگاه تولید مثل حیوانات را مبتلا نموده و باعث کاهش قدرت باروری در دام ها می شود(۱).

بروسل از طریق دستگاه گوارش، دستگاه تنفس، مخاط و پوست ناسالم وارد بدن انسان می شود، انتشار باسیل در بدن از طریق جریان خون و سیستم لنفاوی صورت گرفته و در نهایت منجر به عفونت و بیماری می گردد(۲). انسان معمولاً از طریق مصرف شیر و فرآورده های لبنی آلوده، تماس نزدیک و مستقیم با ترشحات دام و یا گوشت حیوان آلوده به بیماری مبتلا می شود (۳).

تاکنون شش نوع بروسل شناخته شده، اما نتایج برخی مطالعات بر این واقعیت دلالت دارند که همه گونه ها «ملی تن سیس» هستند ولی بیوارهای متعدد دارند. این شش گونه عبارتند از: بروسل ملی تن سیس بیوار ملی تن سیس، بروسل ملی تن سیس بیوار آبورتوس، بروسل ملی تن سیس بیوار سوپس، بروسل ملی تن سیس بیوار اوپس، بروسل ملی تن سیس بیوار کانیس و بروسل ملی تن سیس بیوار نئوتوما (۴).

گونه های مختلف بروسل در مناطق مختلف جغرافیائی متفاوت است مثلاً بیوار ۱ بروسل ملی تن سیس در لیبی، عمان و فلسطین اشغالی، بروسل ملی تن سیس بیوار ۲ در ترکیه و عربستان سعودی شناسائی شده است. بروسل ملی تن سیس بیوار ۳ از گونه های شایع است که در دام های کشورهای مصر، فلسطین اشغالی، تونس و ترکیه دیده شده است(۵). اتلو و همکاران در مطالعه ای نشان دادند که در بعضی از استان های کشور ترکیه، حدود ۳۴/۹۲ درصد دامهایی که سابقه سقط جنین داشته اند، آگلوتیناسیون تست سرمی آنها (SAT) از نظر بروسلوز مثبت بوده است. علت شیوع بالای بروسلوز در این مناطق، مبادله غیرقانونی دام بین مناطق مذکور با استان های همجوار در کشورهای ایران، عراق و سوریه است که تب مالت در این کشورها به صورت بومی وجود دارد(۶).

با توجه به نتایج بدست آمده درصد پوشش واکسیناسیون دامی (در بز و گوسفند و گوساله) طی سال های مطالعه روند افزایشی داشته و میزان بروز انسانی تب مالت طی همین مدت روند کاهشی داشته است (نمودار ۱).

نمودار ۱: روند پوشش واکسیناسیون دامی تب مالت و میزان بروز انسانی (در یکصد هزار نفر) در استان همدان از سال ۱۳۸۱-۱۴۱۳

با محاسبه ضریب همبستگی بین درصد پوشش واکسیناسیون دامی با میزان بروز انسانی تب مالت، این آماره برای واکسیناسیون گوسفند و بز $r = -0.38$ و برای گوساله و گاو $r = -0.78$ بدست آمد. در هر دو مورد یک ارتباط معکوس و ناقص بین درصد پوشش واکسیناسیون و میزان بروز بیماری در انسان وجود دارد، درخصوص اختلاف بین مقادیر بدست آمده برای ضریب همبستگی و صفر، بین واکسیناسیون گاو و گوساله و میزان بروز انسانی بیماری ارتباط آماری معنی دار مشاهده شد ($P=0.03$) و این ارتباط برای واکسیناسیون بز و گوسفند معنی دار نبود ($P=0.4$).

بحث:

بر اساس مطالعه انجام شده توسط بکائی و همکاران در بیرونی استان خراسان شمالی روند بیماری تب مالت در انسان و دام از سال ۱۳۸۱ شمسی تا سال ۱۳۸۵ محاسبه و توسط نمودار نمایش داده شد. نتایج این مطالعه نشان داد که در طول دوره مطالعه با افزایش میزان شیوع تب مالت در دام ها، موارد انسانی بیماری نیز افزایش یافت. و بالعکس از سال ۱۳۸۳ به بعد با کاهش میزان شیوع تب مالت در دام ها موارد انسانی بیماری نیز سیر نزولی پیدا کرد. در این مطالعه میزان شیوع تب مالت در انسان ۳۷ در صدهزار، در گوسفندان و بزهای منطقه ۳۴۰ در ده هزار و در گاو و گوساله ۵۶ در ده هزار بود. همچنین ضریب همبستگی بین بروز بیماری در دام و انسان محاسبه

دامپژوهی استان همدان اخذ شد. با قرار دادن تعداد واکسن در هرسال در صورت کسر و متوسط تعداد دام های واحد شرایط واکسیناسیون در مخرج کسر، درصد پوشش واکسیناسیون دامها علیه تب مالت برای هر سال محاسبه گردید.

برای محاسبه میزان بروز انسانی، با توجه به اینکه بیماری تب مالت جزو بیماریهای قابل گزارش بوده و کلیه بیماران شناسائی شده تحت بررسی اپیدمیولوژیک قرار می گیرند، بنا بر این آمار تعداد بیماران و جمعیت استان در هر سال در مرکز بهداشت استان موجود بود. با تقسیم نمودن تعداد بیماران هر سال بر جمعیت در معرض خطر همان سال، میزان بروز انسانی تب مالت محاسبه گردید.

به منظور مقایسه اثر واکسیناسیون دامی در میزان بروز انسانی تب مالت، علاوه بر رسم منحنی روند بیماری و درصد پوشش واکسیناسیون، با استفاده از نرم افزار آماری ضریب همبستگی پیرسون (pearson correlation coefficient) ارتباط بین واکسیناسیون دامی و بروز انسانی بیماری محاسبه گردید.

نتایج:

در این مطالعه درصد پوشش واکسیناسیون دام ها به تفکیک جهت گوساله های جوان و بز و گوسفند طی سال های مطالعه، همچنین شاخص میزان بروز انسانی تب مالت طی همین مدت بررسی و محاسبه گردید (جدول ۱).

جدول ۱: درصد پوشش واکسیناسیون دامی و میزان بروز انسانی تب مالت در استان همدان از سال ۱۳۸۱-۱۴۱۳

سال	میزان بروز انسانی تب مالت (نفر در یکصد هزار)		درصد پوشش واکسیناسیون دامی
	گوساله	گوسفند و بز	
۱۳۸۱	۸۶	۵/۶	۱۷/۵
۱۳۸۲	۱۲۴	۲۲/۳	۲۹
۱۳۸۳	۱۳۱	۲۵	۳۳/۸
۱۳۸۴	۱۴۱/۳۴	۲۳	۶۲
۱۳۸۵	۹۴/۲	۲۲	۵۶
۱۳۸۶	۵۴/۱	۴۲	۷۰/۷
۱۳۸۷	۴۴/۷	۳۸	۶۰

میانگین و انحراف معیار درصد پوشش واکسیناسیون دامها علیه تب مالت طی مدت مطالعه به ترتیب 47 ± 20 در بز و گوسفند و 25 ± 11 در گوساله و گاو و میانگین و انحراف معیار میزان بروز انسانی تب مالت در همین مدت 38 ± 96 در یکصد هزار نفر بود.

علت وجود همبستگی بین شیوع بروسلوز دامی با بروز انسانی این بوده است که بیشتر موارد بیماری در انسان به دلیل تماس نزدیک با مخازن حیوانی آلوده بروز کرده است.^(۱۶)

در مناطقی که بروسلوز در گله بزها و گوسفندان از شیوع بالائی برخوردار است واکسیناسیون همه جمیعتهای دامی مؤثرترین روش به منظور کنترل بیماری در مخازن اولیه و ثانویه است^(۱۷) یافته های پژوهش حاضر با مطالعات مذکور همسو می باشد.

نتیجه نهایی:

با توجه به نتایج بدست آمده در این مطالعه، استراتژی واکسیناسیون دام های جوان علیه تب مالت در کاهش میزان انسانی بیماری مؤثر بوده است. موقفيت این استراتژی منوط به تداوم آن، افزایش درصد پوشش واکسیناسیون و همکاری و هماهنگی بیشتر بین سیستم های بهداشتی با ادارات کل دامپزشکی استان ها می باشد.

بنابراین توصیه می شود در کنار برنامه های آموزش بهداشت به جامعه و گروههای در معرض خطر، بهبود و توسعه صنعت پاستوریزه کردن شیر و لبنیات، برنامه واکسیناسیون دامها نیز به عنوان یک استراتژی جهت پیشگیری از بروز بیماری در انسان تقویت شده و به صورت مستمر ادامه یابد.

منابع :

- Cutler SJ, Whatmore AM, Commander NJ. Brucellosis new aspects of an old disease . J Applied Microbiol 2005; 98(6):1270-1281.
- Lapque N, Moryon I, Moreno E, Gorvel JP. Brucella lipopolysaccharide acts as a virulence factor. Curr Opin Microbiol 2005; 8:60-66.
- Al-Eissa YA. Brucellosis in Saudi Arabian. Ann Saudi Med 1999; 19(5): 401-405.
- Azizi F, Janghorbani M, Hatami H. [Epidemiology and control of common disorders in Iran]. 2nd ed. Tehran: Khosravy , 2004: 533-41 (Persian).
- Refai M. Incidence and control of brucellosis in the Near East Region. Vet Microbiol 2002; 90(1-4) : 81-110.
- Otlu S, Sahin M, Ataby HI, Unver A. Serological investigations of brucellosis in cattle, farmers and veterinarians in the kars district of Turkey. Acta Vet Brno 2008; 77: 117-121.
- Elberg SS. Rev-1 brucella melitensis vaccine. Vet Bull 1981; 51: 67-73.
- Blasco JM. A review of the use of brucella melitensis Rev-1 vaccine in adult sheep and goats. Prev Vet Med 1997; 31: 275-283.

گردید که این ارتباط بین بروسلوز در بز و گوسفند و انسان ($r=+0.746$) و بین بیماری انسان و گاو و گوساله ($r=+0.304$) ارتباط مثبت اما ناقص مشاهده شد^(۱۱).

در مطالعه انجام شده در کشور یونان در خصوص وجود ارتباط بین واکسیناسیون دام ها و میزان بروز انسانی تب مالت، اجرای واکسیناسیون دام ها تؤام با آموزش بهداشت طی یک دوره پنج ساله، میزان بروز انسانی تب مالت از ۱۳/۲ در هزار در سال ۱۹۹۷ به ۰/۷ در هزار در سال ۲۰۰۲ کاهش یافت. واکسیناسیون دام ها نه تنها وضعیت سلامت دامداران و کشاورزان، بلکه وضعیت اقتصادی آنها را نیز بهبود بخشید^(۱۲).

در سال ۱۹۸۳ یک اپیدمی بروسلوز انسانی در کشور کویت به وقوع پیوست، در این اپیدمی میزان بروز بیماری به پنج برابر موارد گزارش شده قبلی رسید. همزمان سقط جنین و موارد مثبت سرمی در دام ها نیز افزایش یافت. به منظور مقابله با این بحران مقامات دست اندکار در این کشور از کارشناسان FAO دعوت به همکاری نمودند که در نهایت راهکار پیشنهادی واکسیناسیون دام ها در سطح وسیع بود. برنامه واکسیناسیون دام ها از سال ۱۹۸۶ تا سال ۱۹۸۸ ادامه یافت و بررسی ها نشان داد که اجرای این برنامه در کاهش موارد انسانی و حیوانی تب مالت مؤثر بوده است^(۱۳).

یافته های این مطالعه با مطالعات انجام شده توسط بکائی و همکاران در بیرونی مطابقت داشت در مطالعه مذکور بین میزان بروز انسانی و حیوانی تب مالت یک ارتباط مثبت و ناقص گزارش شده است. در مطالعه حاضر ارتباط بین پوشش واکسیناسیون دامی و بروز بروسلوز انسانی معکوس است، یعنی با افزایش پوشش واکسیناسیون دامی بروز موارد انسانی بیماری کاهش می یابد. به تعبیر دیگر با کاهش بروز تب مالت در دام ها (که یکی از دلایل این کاهش بهبود واکسیناسیون است) موارد انسانی نیز کاهش می یابد.

نتایج این پژوهش با یافته های مطالعات انجام شده در کشور یونان و کویت نیز همخوانی داشته و مؤید این موضوع است که واکسیناسیون دام ها علیه تب مالت در کاهش میزان بروز انسانی بیماری نقش دارد.

مطالعات دیگر نشان داده اند که بین شیوع بروسلوز در حیوانات با بروز آن در انسان همبستگی وجود دارد در حیوانات با بروز آن در انسان همبستگی وجود دارد^(۱۴,۱۵).

9. Minas A, Minas M, Stournara A, Teselepidis S. The effects of Rev-1 vaccination of sheep and goats on human brucellosis in Greece. *Prev Vet Med* 2004; 64: 41-47.
10. World Health Organization. Joint FAO/WHO Expert Committee on Brucellosis. 6th Report. Geneva: WHO, 1986; 74–75.
11. Bokaei S, Sharifi L, Alizadeh H. Epidemiological survey of brucellosis in human and animals in Birjand, East of Iran. *J Am Vet Adv* 2008;7 (4):460-463.
12. Jelastopulu E, Bikas C, Petropoulos C, Leotsidis M. Incidence of human brucellosis in a rural area in Western Greece after the implementation of a vaccination programme against animal brucellosis. *BMC Public Health* 2008;8: 241.
13. Sultan Al-Khalaf SA, Taha Mohamad B, Nicoll etti P. Control of brucellosis in Kuwait by vaccination of cattle, sheep and goats with *Brucella abortus* strain 19 or *brucella melitensis* strain Rev. 1. *Trop Anim Health Prod* 1992; 24(1): 45-49.
14. Nicoletti P. The control of brucellosis a veterinary responsibility. *Saudi Med J* 1992;13:10-13.
15. Nicoletti, P. The eradication of brucellosis in animals. *Saudi Med J* 1993; 14: 288–292.
16. Kansouzidou-Kanakoudi A. Brucellosis-epidemiology- diagnosis. In: Proceedings of the 15th medical congress in North Greece. Medical Association of Thessaloniki, Round Tables, Thessaloniki, Greece, 11–13 May 2000:129-135.
17. Kolar, J. Control of *brucella melitensis* brucellosis in developing countries. *Ann Inst Pasteur Microbiol* 1987; 138: 122–126.